

S. Karaganov: Použitím svých jaderných zbraní by Rusko mohlo zachránit lidstvo před globální katastrofou

- CZ24 News | 15. června 2023

SVĚT: Trajektorie většiny západních zemí ukazuje nový fašismus, který by se dal nazvat "liberální" totalitou. V budoucnu, a to je nejdůležitější věc, se to jen zhorší. Někaká příměří jsou možná, ale celkové smíření možné není. Hněv a zoufalství budou i nadále růst a půjdou jako jedna vlna za druhou. Tato dynamika nastolená Západem vede směrem k vypuknutí Třetí světové války.

Profesor Sergej Karaganov je čestný předseda Ruské Rady pro zahraniční a obrannou politiku a učí na Škole mezinárodní ekonomiky a zahraničních věcí (HSE) v Moskvě. Byl poradcem Borise Jelcina a Vladimíra Putina a je šéfem důležitého moskevského think tanku Rada pro zahraniční a obrannou politiku. Jeho článek vyvolal mezi odborníky v Rusku velkou debatu o jaderných zbraních, jejich roli a podmínkách jejich použití. Svým významem ohledně ruské strategie směrem k Západu doplňuje tato úvaha již dříve publikovaný článek [Alexandr Dugin: Elity dosud nepochopily, že "to" je navždy](#). Ruské intelektuální elity formulují po staletích ideové závislosti vlastní ideje postavené mimo Západ a Východ, což je v dnešním nemyslivém světě mimořádně vzácné.

Patová situace na Ukrajině

Zdá se mi, že naše země a její vedení stojí před obtížnou volbou. Je stále jasnější, že náš střet se Západem neskončí ani částečným (natož drtivým) vítězstvím na Ukrajině. I když zcela osvobodíme regiony Doněck, Lugansk, Záporoží a Cherson, bude to minimální vítězství. O něco větším úspěchem by bylo osvobození celé východní a jižní Ukrajiny do roka či dvou. Stále by to však zanechalo část země s ještě více rozhořčeným ultranacionalistickým obyvatelstvem napumpovaným zbraněmi. To je krvácející rána, která hrozí nevyhnutelnými komplikacemi, jako je další válka. Situace by mohla být ještě horší, pokud bychom osvobodili celou Ukrajinu za cenu hrozných obětí. Zbyly nám ruiny a obyvatelstvo, které nás většinově nenávidí. Jejich "převýchova" by trvala celá desetiletí.

Každá z těchto možností, zejména ta poslední, odvede Rusko od tolik potřebného posunu jeho duchovního, ekonomického, vojenského a politického centra na východ, pryč od Eurasie. Budeme se tím držet nehospodárného zaměření na Západ. A území dnešní Ukrajiny, zejména její střední a západní část, vyžadují trvalé investice, lidské i finanční. Tyto regiony byly silně dotovány i v sovětských dobách. Mezitím bude nepřátelství Západu pokračovat, protože bude podporovat pomalu hořící partyzánskou a občanskou válku.

Atraktivnější možností je osvobození a znovu sjednocení východu a jihu Ukrajiny a požadavek kapitulace na zbytky Ukrajiny s úplnou demilitarizací a vytvoření nárazníkového přátelského státu. Ale takový výsledek by byl možný pouze tehdy, pokud bychom byli schopni zlomit vůli Západu podporovat kyjevskou juntou a použít ji proti nám, což by přinutilo blok vedený USA ke strategickému ústupu.

Debakl Západu jako zásadní hrozba pro Rusko

A tady se dostávám k zásadnímu, ale obtížně řešitelnému problému. Hlavní příčinou a hlavním důvodem ukrajinské krize, stejně jako mnoha dalších konfliktů ve světě a všeobecného nárůstu vojenských hrozeb, je zrychlující debakl současných západních vládnoucích elit. Tato krize je doprovázena bezprecedentně rychlým posunem rovnováhy sil ve světě ve prospěch globální většiny, ekonomicky poháněné Čínou a částečně Indií, s Ruskem jako vojenskou a strategickou kotvou. Toto oslabení Západu trvale děsí imperiální kosmopolitní elity (americký prezident Joe Biden a jemu podobní), ale také děsí imperiální a národní elity (jako je jeho předchůdce Donald Trump). Západ ztrácí výhodu, kterou držel po pět století, kdy odčerpával bohatství celého světa zavedením politického a ekonomického řádu a nastolením své kulturní dominance, zejména hrubou silou. Neexistuje tedy možnost rychlého ukončení obranné, ale přitom agresivní konfrontace, kterou Západ rozpoutal.

Na tento morální, politický a ekonomický kolaps Západu se zadělává od poloviny 60. let. Proces byl přerušen rozpadem SSSR, ale pak byl obnoven po roce 2000. Hlavními milníky byly porážky Američanů a jejich spojenců v Iráku, Afghánistánu a krize západního ekonomického modelu v roce 2008. Aby se tento seismický posun zpomalil, Západ se dočasně konsolidoval. USA proměnily Ukrajinu v boxovací pytel, který svázal ruce Rusku, a vedl k politicko-vojenskému lynči nezápadního světa osvobozeného od pout nekolonialismu.

V ideálním případě by Američané samozřejmě chtěli naši zemi jednoduše vyhodit do povětří. Tím by radikálně oslabili Čínu jako vznikající alternativní supervelmoc. My, Rusové, si buď neuvědomujeme nevyhnutelnost tohoto střetu, nebo používáme svou sílu tak, že pomalu jednáme preventivním způsobem. V souladu s moderním, hlavně západním, politickým a vojenským myšlením, jsme byli velmi unáhlení při zvyšování bezpečnostní lafky pro použití jaderných zbraní; chybovali jsme při hodnocení situace na Ukrajině; nebyli jsme moc úspěšní při zahájení současné vojenské operace na Ukrajině.

Negativní vliv neoliberálního Západu na ruskou společnost

Západní elity vnitřně selhaly a svým rozkladem navíc aktivně živily plevel, který se u nás zakořenil od 70. let v podobě západní prosperity, sytosti a míru. Jenže tyto hodnoty se zakládají na anti-humanistických ideologiích Západu: popírání rodiny, vlasti, historie, lásky mezi muži a ženami, náboženské víry, služby vyšším ideálům, všemu, co je lidské ve své podstatě. Filozofií západních elit je vyřadit ty, kteří odolávají jejich působení. Cílem je vykastrovat lidi, aby se snížila jejich schopnost odolávat modernímu "globalistickému" kapitalismu, který je stále více zjevně nespravedlivý a škodlivý pro člověka a lidstvo.

Oslabené USA mezitím ničí západní Evropu a další země na ní závislé. Snaží se tyto země vtáhnout do konfrontace, která bude následovat po válce na Ukrajině. Elity ve většině těchto zemí ztratily orientaci a neví, která bije. Propadly panice kvůli krizi ve svých vlastních državách doma i v zahraničí a poslušně vedou své země k porážce. A vinou radikálního selhání, pocitu bezmoci, staletími rusofobie, intelektuální degradaci a ztrátě strategické kultury je jejich nenávist dokonce mnohem silnější, než nenávist USA.

Cesta západního korporátního fašismu

Trajektorie většiny západních zemí ukazuje nový fašismus, který by se dal nazvat "liberální" totalitou. V budoucnu, a to je nejdůležitější věc, se to jen zhorší. Nějaká příměří jsou možná, ale celkové smíření možné není. Hněv a zoufalství budou i nadále růst a půjdou jako jedna vlna za druhou. Tato dynamika nastolená Západem vede směrem k vypuknutí Třetí světové války.

Tento trend už běží. A mohl by propuknout v plnohodnotný požár buď náhodou, nebo kvůli rostoucí nekompetentnosti a nezodpovědnosti vládnoucích kruhů Západu. Zavedení umělé inteligence a robotizace války zvyšují riziko neúmyslné eskalace. Stroje mohou působit mimo kontrolu zmatených elit. Situaci zhoršuje "strategický parazitismus". Za 75 let relativního míru lidé zapomněli na hrůzy války, přestali se bát i jaderných zbraní. Všude, ale zejména na Západě, se zásadně oslabil instinkt sebezáchovy.

Zmizel pud kolektivní sebezáchovy vyvolaný hrozbou jaderného Armagedonu

Strávil jsem mnoho let studiem historie jaderné strategie a dospěl jsem k jednoznačnému, i když subjektivnímu závěru. Příchod jaderných zbraní je výsledkem zásahu Všemohoucího, který byl zděšen tím, že lidstvo během jedné generace rozpoutalo dvě světové války, které stály desítky milionů životů. Tak lidem dal zbraně na úrovni Armagedonu, aby ukázal těm, kteří ztratili strach z pekla, že peklo doopravdy existuje. Na tomto strachu spočíval relativní klid posledních tří čtvrtin století.

Ale teď je ten strach pryč. Děje se dříve nemyslitelné, tedy z hlediska předchozích představ o jaderném odstrašování. Skupina vládnoucích elit Západu v záchvatu zoufalého vzteku rozpoutala totální válku v podbřišku jaderné supervelmoci. Strach z atomové eskalace musí být obnoven. Jinak je lidstvo odsouzeno k zániku. O tom, jak bude vypadat budoucí světový řád, se právě teď rozhoduje na polích Ukrajiny. Ale spíše se rozhoduje to, zda svět, na který jsme zvyklí, bude vůbec zachován. Nebo zda vše, co zbude, to budou jen radioaktivní ruiny pomalu otravující zbytek lidstva.

Tím, že zastavíme vůli Západu při prosazování jeho agrese, zachráníme nejen sami sebe. Konečně osvobodíme svět od západního jha pěti století, a tím také zachráníme celé lidstvo. Zatlačením Západu ke katarzi a opuštěním hegemonie jeho elit jej donutíme ustoupit před globální katastrofou. Lidstvo dostane novou šanci se rozvíjet.

Navrhované řešení

Samozřejmě, že je před námi těžký boj. A také musíme řešit naše vnitřní problémy. Je třeba se zbavit myšlení západního impéria a západních poslušů v administrativní třídě Ruska. Zejména "kompradorů" (*pozn. překl. – jde o Rusy parazitující na domácí ekonomice jako západní agenti*) a jejich způsobu myšlení. Je jen dobře, že v této oblasti nám blok NATO nechtěně velmi pomohl.

Naše 300-letá cesta do Evropy nám dala mnoho užitečných lekcí a pomohla nám vytvořit naši skvělou kulturu. Vážme si našeho evropského dědictví. Ale je čas vrátit se domů, k sobě samým. Zbavme se zbytečných zavazadel, která jsme nashromáždili, a začněme žít svým vlastním způsobem. Naši přátelé na ministerstvu zahraničí nedávno udělali skutečný průlom tím, že ve své koncepci zahraniční politiky označili Rusko za civilizační stát. Dodal bych, že jde o civilizaci civilizací, otevřenou na sever i na jih, na západ i na východ. Nyní je hlavní směr vývoje na jih, na sever a především na východ.

Konfrontace se Západem na Ukrajině, ať už skončí jakkoliv, by nás neměla odvádět od strategické vnitřní dynamiky. To je hnutí charakteru duchovního, kulturního, ekonomického, politického, vojenského a politického, směrem k Uralu, k Sibiři a k Tichému oceánu. Je zapotřebí nová uralsko-sibiřská strategie, která zahrnuje několik spirituálně silných projektů, včetně zásadně nutného třetího hlavního centra Ruska na Sibiři. Toto hnutí by se mělo stát součástí tolik potřebné formulace "ruského snu", což je obraz Ruska a světa, o který usiluje moudrý člověk.

Zánik duchovně sterilního Západu a nová cesta Ruska

Často jsem psal, a nejsem v tom sám, že velké státy bez velkých idejí jimi přestávají být, nebo jednoduše zaniknou beze stop. Historie je plná hrobů mocností, které ztratily cestu. Tato myšlenka by měla být vytvořena shora. Nedá se spoléhat na to, že takové ideje dělají snílci nebo intelektuálové na volné noze, kteří působí zespodu směrem nahoru. Takové ideje musí odpovídat nejhlubším hodnotám a aspiracím lidí, a především nás všechny musí posunout vpřed. Je však odpovědností vládnoucích elit a politického vedení země, aby takové ideje formulovaly. Zpoždění při předkládání takové vize je už nyní nepříjemně dlouhé. Aby se však mohla uskutečnit tato budoucnost, musí být překonán odpor sil minulosti, což jsou síly spojené se Západem. Pokud se toho nedosáhne, bude téměř jisté světová válka v plném rozsahu. Což bude pravděpodobně poslední akce tohoto druhu.

A tady se dostávám k jádru předložené úvahy. Můžeme jít do války na další rok, nebo dva, nebo tři. Můžeme obětovat tisíce a tisíce našich nejlepších mužů a další desítky a stovky tisíc jiných lidí, chycených v tragické historické pasti dnešní Ukrajiny. Tato vojenská operace však nemůže skončit rozhodným vítězstvím, aniž bychom Západ donutili ke strategickému ústupu, nebo dokonce ke kapitulaci. Musíme přinutit Západ, aby upustil od svých pokusů o návrat do překonané historie, aby upustil od svých pokusů o globální nadvládu. Tím Západ přinutíme, aby se konečně vypořádal se svými vlastními problémy, aby zvládl svou současnou mnohostrannou krizi. Řečeno hrubě, je nutné, aby Západ jednoduše “dostal na zadek” a ukončil své zasahování směrem k Rusku a zbytku světa. Aby to nastalo, musí západní elity znovu najít ztracený pud jejich kolektivní sebezáchovy. Musí konečně pochopit, že pokusy opotřebovat Rusko ukrajinským hraním na vojáky, jsou zásadně kontraproduktivní pro samotný Západ.

Jaderný Armagedon je reálná hrozba

Důvěryhodnost jaderného odstrašování musí být obnovena snížením nepříjemně vysokého prahu pro použití atomových zbraní a opatrným, ale rychlým sestupem na škále jaderného odstrašování. První kroky již byly učiněny prostřednictvím prohlášení prezidenta a dalších státních činitelů. Bylo zahájeno rozmístění jaderných zbraní a jejich operativního kontingentu v Bělorusku a zvýšily se bojové schopnosti strategických odstrašujících sil. Na této škále opatření lze udělat jen málo kroků. Řekl bych, že asi kolem dvacítky. Mohlo by to dokonce jít tak daleko, že budeme varovat naše krajany a všechny lidi dobré vůle, aby opustili domovy poblíž objektů možných jaderných úderů v zemích, které přímo podporují kyjevský režim. Nepřítel musí vědět, že jsme připraveni zahájit preventivní odvetný úder v reakci na jeho současnou i minulou agresi, abychom zabránili sklouznutí do globální termonukleární války.

Často jsem říkal a psal, že použitím správné strategie odstrašení, a dokonce i během jeho použití, lze minimalizovat riziko “odvetného” jaderného nebo jiného úderu na našem území. Tedy, pokud se najde v Bílém domě člověk, který dokonce nemá rád svou vlastní zemi. Pak se USA mohou rozhodnout udeřit na “obranu” Evropanů a vyzvat k odvetě obětováním hypotetického Bostonu za pomyslnou Poznaň (*pozn. překl. – reakce na prohlášení Bidena v Polsku [ZDE](#)*). Američané a západoevropané si to dobře uvědomují, jen na to raději nemyslí. A my jsme k této bezohlednosti přispěli svými mírumilovnými prohlášeními.

Studoval jsem historii americké jaderné strategie a dobře vím, že poté, co SSSR získal důvěryhodnou jadernou odvetnou schopnost, Washington nikdy vážně neuvažoval o použití jaderných zbraní na sovětském území, i když veřejně blafoval, že ano. Když se uvažovalo o jaderných zbraních, bylo to jen proti “postupujícím” sovětským silám v západní Evropě. Víím, že zesnulí kancléři Helmut Kohl a Helmut Schmidt okamžitě opustili vládní bunkry, jakmile se použití jaderných zbraní objevilo jako verze armádního cvičení.

Pohyb po žebříku zadržení hrozeb skrze zvýšení jaderné připravenosti by měl být poměrně rychlý. Vzhledem k současnému směřování Západu a degradaci většiny jeho elit je každé jeho následné rozhodnutí stále méně kompetentní a ideologicky mnohem zmatenější, než ta předešlá. A v současné době nemůžeme očekávat, že tyto elity budou nahrazeny lidmi odpovědnějšími a rozumnějšími. To se stane až po katarzi, což povede ke zhroucení mnoha falešných snů.

Pouze ruská fatální volba, bez Číny a dalších spojenců

Nemůžeme opakovat "ukrajinský scénář". Čtvrt století nás nikdo neposlouchal, když jsme varovali, že rozšíření NATO povede k válce. Snažili jsme se zdržet hrozeb a pořád "vyjednávat". V důsledku toho jsme skončili ve vážném ozbrojeném konfliktu. Nyní je cena bývalé nerozhodnosti o řád vyšší, než by byla dříve.

Ale co když současní západní vůdci odmítnou ustoupit? Možná ztratili veškerý smysl pro sebezáchovu? Pak budeme muset zasáhnout skupinu cílů v řadě zemí, abychom přivedli ty, kteří ztratili základní soudnost, zpět ke zdravému rozumu. Je to morálně děsivá volba. Použili bychom katastrofickou zbraň a odsoudili bychom se k velké duchovní bídě. Pokud se tak ale nestane, může zahynout nejen Rusko, ale s největší pravděpodobností skončí celá lidská civilizace.

Tuto volbu budeme muset udělat sami. Ani přátelé a sympatizanti to zpočátku nepodpoří. Kdybych byl Číňan, nechtěl bych náhlý a rozhodný konec konfliktu na Ukrajině. To stáhne zpět americké síly a umožní jim shromáždit síly pro rozhodující bitvu: buď přímo, nebo v nejlepší tradici Sun Tzu tím, že donutí nepřítele ustoupit bez boje. Jako Číňan bych se také postavil proti použití jaderných zbraní. Posunout konfrontaci na jadernou úroveň znamená nástup války v oblasti, kde je moje země stále ještě v nevýhodě.

Rozhodná akce také není v souladu s filozofií čínské zahraniční politiky, která zdůrazňuje ekonomické faktory (s akumulací vojenské moci) a vyhýbá se přímé konfrontaci. Podpořil bych spojenece tím, že bych mu poskytl zadní krytí, schoval bych se za jeho záda a nevstoupil do boje. V tomto případě možná nerozumím této filozofii dost dobře a přisuzuji čínským přátelům motivy, které nejsou jejich vlastní. Pokud by Rusko použilo jaderné zbraně, Peking by to odsoudil. Čína by ale jistě i radovala, kdyby věděla, že reputaci a postavení USA se zasadila těžká rána.

Jak bychom reagovali, kdyby (nedej bože!) Pákistán zaútočil na Indii, nebo naopak? Byli bychom zděšení. Jaká hrůza, jaderné tabu bylo prolomeno. Pak pomáhejme obětem a podle toho měňme naši jadernou doktrínu. Pro Indii a další země světové většiny, včetně států s jadernými zbraněmi (Pákistán, Izrael), je použití jaderných zbraní nepřijatelné, a to jak z morálních, tak z geostrategických důvodů. Pokud budou použity "úspěšně", bude znehodnoceno jaderné tabu. To je představa, že takové zbraně by se nikdy neměly používat a že jejich použití je přímou cestou k jadernému Armagedonu. Je nepravděpodobné, že bychom rychle získali podporu, i když by mnozí na globálním Jihu cítili uspokojení nad porážkou svých bývalých utlačovatelů, kteří je vyplenili, provedli genocidy a zavedli antihumánní kulturu.

Ale jak známo, vítězové nejsou souzeni. A spasitelům se děkuje. Západoevropská politická kultura si už nic nepamatuje. Ale zbytek světa nejspíš s vděčností myslí na to, že jsme pomohli Číňanům osvobodit se od brutální japonské okupace a že mnoho západních kolonií mohlo odhodit koloniální jho Západu.

Samozřejmě, že nám zpočátku málokdo porozumí, ale oponenti budou mít o to větší motivaci se poučit. Zatím je velmi pravděpodobné, že můžeme v této konstelaci vyhrát a změnit smýšlení nepřátelských států bez extrémních opatření, abychom je donutili k ústupkům. A po několika letech zaujmeme pozici, kdy budeme krýt záda Číně, což již nyní děláme v jejím současném zápase s USA.

Pak by tomuto boji šlo se vyhnout bez světové války. A společně vyhrájeme pro dobro všech, včetně lidí západních zemí.

V této fázi Rusko a zbytek lidstva procházejí všemi trnitými cestami a traumaty do budoucnosti, kterou vidím jasně: multipolární, multikulturní a vícebarevnou. Je třeba dát zemím a národům příležitost budovat vlastní osudy, včetně toho společného, který by měl sjednotit národy na celém světě.

AUTOR: Sergej Karaganov

[ZDROJ](#)

Překlad: E-republika